

Only a strong Kingdom of Poland gives Jews a chance to live a happy life

Why am I writing about Jews?

In the 1,000-year history of Poland, the fates of Poles and Jews were closely intertwined. In former royal Poland there was a self-government of Polish Jews = Sejm of Four Lands.

From Wikipedia, the free encyclopedia

This article includes a list of general [references](#), but it **lacks sufficient corresponding [inline citations](#)**. Please help to [improve](#) this article by [introducing](#) more precise citations. (October 2016) (*[Learn how and when to remove this template message](#)*)

An exhibit at the Diaspora Museum, Tel Aviv, depicting the meeting of the leaders of the Council of Four Lands

The **Council of Four Lands** ([Hebrew](#): ועד ארבע ארצות, *Va'ad Arba' Aratzot*) was the central body of Jewish authority in the [Polish–Lithuanian Commonwealth](#) from the second half of the 16th century to 1764, located in [Lublin](#). The Council's first law is recorded as having been passed in 1580.^[1] Seventy delegates from local [kehillot](#) met to discuss taxation and other issues important to the Jewish community. The "four lands" were [Greater Poland](#), [Little Poland](#), [Galicia](#) (with [Podolia](#)) and [Volhynia](#).^[2] The earliest form of the Council was organized in 1514 by [Sigismund I the Old](#) and [Abraham of Bohemia](#) was put in charge of it.^[3]

In Polish it was referred to as the **Jewish Sejm** ([Polish](#): *Sejm Żydowski*).^[4] In Latin it was referred to as the **Jewish General Congress** ([Latin](#): *Congressus Generalis Iudaicus*, or *Congressus Generalis Iudaeorum*).^[5]

The terms "Council of Three Lands" and "Council of Five Lands" and more have also been used for the same body. In 1623 the Jewish communities from the [Grand Duchy of Lithuania](#) withdrew from the "Council of Four Lands" and established the "[Council of the Land of Lithuania](#)" (*Va'ad Medinat Lita*, sometimes translates simply as "the Council of Lithuania".^[1])

Place in Jewish European life[[edit](#)]

Page from the minute-book of the Council (obverse and reverse), once in the possession of [Simon Dubnow](#).

The great number of the Jewish population of Poland, its importance in the industrial life of the country, and the peculiarities of the political and class organization of the [Polish–Lithuanian Commonwealth](#) were the reasons why the Jews of Poland formed a separate class enjoying liberal autonomy within the sphere of their communal and spiritual interests, the outcome of which was their exemplary communal organization. A Jewish community, with its administrative, judicial, religious, and charitable institutions, constituted a unit of self-government. The term "*Kahal*" denoted both the community (a community was also known as a Kahilah Kadisha or Holy Community) and the autonomous communal administration, the two concepts being identical. The administrative functions: the assessment of state and communal taxes, the supervision of charitable institutions, etc. of the *Kahal* were performed by elective *Kahal* elders, while its [rabbis](#) ("doctores Judæorum") had charge of religious and judicial affairs.

Number of delegates and frequency of meetings[[edit](#)]

During the second half of the seventeenth century the sessions of the Council occurred once or twice a year, more frequently at [Jaroslaw](#) than at [Lublin](#). The number of delegates cannot be exactly ascertained. One source notes that one representative to the Council was elected from each *Kahal*, and that to these *Kahal* delegates were added the six leading rabbis of Poland. It appears from the *Kahal pinkeses* that only the most important *Kahals* of each region sent their delegates to the Council.

The capitals ([Poznań](#), [Kraków](#), [Lwów](#), and [Ostrog](#)) of the "four lands" each sent two or even more delegates. The signatures of fifteen to twenty-five delegates—though often the signatures of the six rabbis only—are usually found attached to the extant decisions of the wa'ads. The total number of delegates, together with the rabbis, evidently reached thirty. In the eighteenth century the operations of the Council became more and more limited; its sessions took place less regularly, mostly at Jaroslaw. One of the last important congresses was that held at Jaroslaw in the fall of 1753. Among other matters considered was the famous dispute between the rabbis [Jacob Emden](#) and [Jonathan Eybeschutz](#) over the [Shabbethaian](#) movement, resulting in the latter's acquittal on the charge of heresy in 1753. However, this ruling was later overturned by the Council in 1756, when Eybeschutz was placed under ban.^[6]

Rabbi Eliyahu Ben Shmuel of Lublin^[7] states in the introduction to his book *Yad Eliyahu*^[8] that he remembers attending meetings of the Council of Four Lands as a child. He writes, "During

my youth I was raised among many people of our nation, within the holy community of Lublin. In my days there was a meeting of scholars, the wise men of Yisrael, during the Gramitz Fairs every year... I imbibed their words thirstily..."^[9]

In 1764 the [Polish Diet](#) ordered the discontinuation of Jewish general congresses (Vol. Legum, vii. 50) and the activity of the Council of Four Lands came to an end. The reason for the Diet's decision was that the Council had failed to deliver the taxes it had collected. The subsequent [partition of Poland](#) among [Russia](#), [Austria](#), and [Prussia](#), changing, as it did, the whole *Kahal* system, was unfavorable to the existence of such central autonomous bodies as the Council.

Activity[\[edit\]](#)

Its activity may be divided into four branches:

1. Legislative
2. Administrative
3. Judicial
4. Spiritual and cultural.

The era of anti-Jewish persecution in Europe began with the expulsion of the Jews from Spain. It was related to the economic crisis caused by the climate crisis called the Little Ice Age. During this crisis, there was an exodus of European Jews to the east, to the lands of the Kingdom of Poland, which thus achieved strong economic development thanks to the export of Polish food to the west of Europe. The period of economic prosperity of Poland ended together with the Little Ice Age because Western Europe regained food independence.

The Kingdom of Poland and Polish Jews experienced an economic crisis during which Polish anti-Semitism grew and royal power weakened. The partitions of Poland began. After the partitions of Poland by Russia, Prussia and Austria at the end of the 18th century, Polish Jews found themselves mostly under the jurisdiction of, among others, the Russian's tsar. The business vigor of the Jews, known to the tsars, resulted in their persecution in tsarist Russia. The tsars were afraid of Jewish dominance in business and that they would eliminate the indigenous Russian merchant stratum, which is why the settlement of Jews in Russia was limited to the former Polish lands taken from Poland. In the 19th and 20th centuries, the Russian population grew strongly and with it the Jewish population that was inherited after Poland. Among the Jews there was overpopulation and the tsarist restrictions that limited them economically increased. Polish Jews, supported by the entire Jewish world, caused the Russian Revolution in Russia to remove the rule of the tsarism they hated. In the Russian Revolution, the Bolshevik faction led by the ideology of Karl Marx won, and a bloody proletarian revolution began. Indigenous Russians were removed from power in Russia and

former Russian elites were murdered. In XX century formerly poor Russia developed strongly economically under Jewish rule and with them Poland, which became a Soviet vassal. Jews settled in Poland were decimated by the Holocaust during World War II. Joseph Stalin, the dictator of Soviet Russia, handed over the rule over Poland to Jewish communists. In the short period of existence of People's Poland, thanks to Jewish business talents, significant economic and cultural development was achieved. But the development barriers of communism and the global economic crisis in the late 1970s caused an economic crisis in Poland and the outbreak of the Solidarity revolution. Polish Jews were surprised by the revolutionary movement in Poland directed against the communists. After all, they put a lot of work into the development of People's Poland and were embittered by its collapse. Among them was the slogan: "You have to rob Poland" (a Warsaw Orthodox Jew told me this during the capitalist reforms in Poland. The same Jew told me about the Jewish law allowing a family to kill a business-inept Jewish man with impunity).

So, during the free market reforms, Jews robbed Poland and I tried to make a business in it by trading Polish goods. During my thirteen-year career as a Polish trader, I gained knowledge about the functioning of trade in Poland and Europe. I closed a trading company and after retiring I took up scientific activity to understand that without the participation of Jews, Polish economic, administrative and religious reforms will not succeed. Probably soon the economic and social crisis in Israel related to the growing drought will deepen and the Jews, like 2000 years ago, will have to emigrate from Israel. The only country that will be able to accept them will be the future Kingdom of Poland under my leadership. My plans for reforms aimed at renewing the Kingdom of Poland have been described on the Internet. My reforms briefly restore the former royal Poland and give Jews hope that such a royal Poland will create a homeland where everyone will find an open and friendly home that will ensure a prosperous and humanistic life in this and future world

Warsaw, April 19, 2023, 4:31 am -14:02 pm

Bogdan Jacek Góralski

Tylko silne Królestwo Polskie daje Żydom szansę szczęśliwego życia

Dlaczego piszę o Żydach?

W 1000 letniej historii Polski losy Polaków i Żydów ściśle się splotły. W dawnej królewskiej Polsce istniał samorząd Żydów Polskich =Sejm Czterech Ziem,

Fragment z Wikipedii poniżej:

Sejm Czterech Ziemstw ([hebr.](#) ועד ארבע ארצות, *Wa'ad Arba' Aracot*), pierwotnie Sejm Trzech Krajów (*Waad Szalosz Medinot*) lub Sejm Trzech Ziem (*Waad Szalosz Aracot*) – centralny

organ samorządu [Żydów Korony Królestwa Polskiego I Rzeczypospolitej](#) istniejący w latach 1580–1764. Powstał jako miejsce spotkań Żydów trzech głównych [kahałów](#) Rzeczypospolitej. Nazywał się wtedy Sejmem Trzech Krajów lub Trzech Ziem. Pod koniec XVI w. zmienił nazwę na Sejm Czterech Ziem^[1]. Były na nim obecne przedstawicielstwa

[kahałów](#) [Małopolski](#), [Wielkopolski](#), [Litwy](#) i [Rusi](#)^[2].

W 1623 wyodrębnił i uniezależnił się [Sejm Żydów Litwy](#). Sejm Czterech Ziem utrzymał nazwę, a reprezentowanymi ziemiami stały się Małopolska (ze stolicą w Krakowie), Wielkopolska (Poznań), Ruś (Lwów) i [Wołyń \(Ostróg\)](#)^[2].

Używanie przez Żydów nazwy „sejm” było negatywnie oceniane przez szlachtę. W 1756 i 1764 sejmik województwa lubelskiego domagał się jej zmiany, ponieważ w odróżnieniu od sejmików i sejmów szlacheckich, stanowiących instytucje [demokracji szlacheckiej](#), Sejm Czterech Ziem był niewybieralną reprezentacją żydowskiej [oligarchii](#)^[3].

Kompetencje[[edytuj](#) | [edytuj kod](#)]

Początkowo jego kompetencje nie były uregulowane. Był on wtedy organizacją podobną do zjazdów żydowskich w [Europie Zachodniej](#)^[1]. Obradował, podobnie jak centralny sąd rabiniczny, w [Lublinie](#), przy okazji odbywania się [jarmarków lubelskich](#)^[2].

W 1581 „starsi żydowscy” otrzymali od sejmu kompetencje fiskalne – mieli zbierać [pogłównę](#) od wszystkich Żydów i przekazywać zebrane kwoty [podskarbitm](#) koronnym i litewskim. Sejm nie określił, w jaki sposób starsi mieli realizować ten obowiązek. Przyпуска się, że do tego powołali Sejm Czterech Ziem^[2]. Został on stabilną organizacją ze stałym finansowaniem i odróżnił się od żydowskich samorządów z innych krajów Europy^[1].

Ściągał wyższe kwoty niż te wymagane przez władze Rzeczypospolitej, a nadwyżkę przeznaczał na własne cele. Przy tym wiedza o jego działalności nie była powszechna. Nie prowadzono scentralizowanej dokumentacji^[3].

Pierwotnie składał się z siedemdziesięciu delegatów [kahałów](#). Obradował zazwyczaj dwa razy do roku w czasie [jarmarków](#) w [Lublinie](#) i [Jarosławiu](#). Później stał się ciałem samorządowym, miejscem gdzie rozstrzygano sprawy sporne pomiędzy kahałami, uzgadniano wspólne działanie przeciwko zagrożeniom żydowskiej autonomii^[potrzebny przypis]. Obradom Sejmu w latach 1581–1764 przewodniczyli [rabini Kalisza](#)^[4].

W 1764 [sejm konwokacyjny](#) zlikwidował Sejm Czterech Ziem, który nie był w stanie uporać się ze ściąganiem podatków od Żydów^[5]

Od wygnania Żydów z Hiszpanii rozpoczęła się era prześladowań antyżydowskich w Europie. Była ona związana z kryzysem gospodarczym wywołanym kryzysem klimatycznym nazwanym Małą Epoką Lodową. Podczas tego kryzysu nastąpił exodus Żydów europejskich na wschód, na ziemie Królestwa Polskiego, które dzięki temu osiągnęło silny rozwój ekonomiczny dzięki eksportowi polskiej żywności na zachód Europy. Okres prosperity ekonomicznej Polski

skończył się wraz z Małą Epoką Lodową bo Europa zachodnia odzyskała niezależność żywnościową.

Królestwo Polskie i polscy Żydzi doznali kryzysu ekonomicznego podczas którego narastał polski antysemityzm i osłabła królewska władza. Zaczęły się rozbiory Polski.

Żydzi Polscy po rozbiorach Polski dokonanych pod koniec XVII wieku przez Rosję, Prusy i Austrię trafili przeważnie pod między innymi jurysdykcję carską. Znana carom prężność biznesowa Żydów spowodowała ich prześladowanie w carskiej Rosji. Carowie obawiali się żydowskiej dominacji w biznesie i tego, że wyeliminują rdzennie rosyjską warstwę kupiecką dlatego osiedlanie się Żydów w Rosji było ograniczone do dawnych polskich ziem odebranych Polsce. W XIX i XX wieku populacja rosyjska silnie wzrastała a wraz z nią populacja żydowska odziedziczona po Polsce. Wśród Żydów doszło do przeludnienia i wzrosły ograniczające ją ekonomicznie carskie restrykcje. Żydzi polscy wspierani przez cały żydowski świat wywołali w Rosji rewolucję rosyjską aby usunąć rządy znieawidzonego przez nich caratu. W rewolucji rosyjskiej wygrała frakcja bolszewicka kierowana ideologią Karola Marksa i zaczęła się krwawa rewolucja proletariacka. Odsunięto od władzy w Rosji rdzennych Rosjan i wymordowano dawne elity rosyjskie. Biedna dawniej Rosja silnie rozwinęła się ekonomicznie pod rządami Żydów

A wraz z nimi Polska, która została sowieckim wasalem. Żydzi osiedleni w Polsce byli zdziesiątkowani Holokaustem w czasie II wojny światowej. Józef Stalin, dyktator Rosji sowieckiej przekazał rządy nad Polską żydowskim komunistom. W krótkim czasie istnienia Polski ludowej dzięki żydowskim talentom biznesowym osiągnięto znaczny rozwój ekonomiczny i kulturalny ale bariery rozwojowe komunizmu i światowy kryzys ekonomiczny pod koniec lat 70. XX wieku spowodowały kryzys gospodarczy w Polsce i wybuch rewolucji Solidarności. Żydzi polscy byli zaskoczeni ruchem rewolucyjnym w Polsce skierowanym przeciwko komunistom. Włożyli przecież ogrom pracy w rozwój Polski ludowej i byli rozgoryczeni jej upadkiem. Wśród nich padło hasło: "Trzeba okraść Polskę" (powiedział mi to warszawski ortodoksyjny Żyd podczas trwania kapitalistycznych reform w Polsce. Ten sam Żyd powiedział mi o żydowskim prawie zezwalającym rodzinie bezkarnie zabić nieudolnego biznesowo mężczyznę żydowskiego).

Tak więc podczas wolnorynkowych reform Żydzi okradali Polskę a ja próbowałem zrobić w niej biznes na handlu polskimi towarami. Podczas mojej trzynastoletniej kariery polskiego handlowca zdobyłem wiedzę o funkcjonowaniu handlu w Polsce i Europie. Zamknąłem firmę handlową i po przejściu na rentę zająłem się działalnością naukową aby zrozumieć to, że bez udziału Żydów nie uda się polskie reformy ekonomiczne, administracyjne i religijne.

Prawdopodobnie wkrótce kryzys gospodarczo -społeczny w Izraelu związany z narastającą suszą pogłębi się i Żydzi podobnie jak 2000 lat temu będą musieli emigrować z Izraela. Jedyńm krajem, który będzie ich w stanie przyjąć będzie przyszłe Królestwo Polskie pod moim kierownictwem. Moje plany reform zmierzających do odnowienia Królestwa Polskiego opisałem w Internecie. Moje plany reform w skrócie przywracają dawną królewską Polskę

oraz dają nadzieję Żydom, że taka królewska Polska stworzy im ojczyznę w której wszyscy znajdą otwarty i przyjazny dom zapewniający dostatnie i pełne humanizmu życie w tym i przyszłym świecie.

Warszawa, dnia 19 Kwietnia 2023, godzina 3:56 -14:02

Bogdan Jacek Góralski